

již podle cís. nař. z 25. června 1914, č. 138 ř. z., za činnost převážně duševní (§ 1. ve spojení s § 1a), 4. odst.) a poněvadž zákon ze dne 5. února 1920, č. 89 Sb. z. a n., pojem duševní činnosti nijak nevymezil, nutno mít za to, že po této stránce stojí na stanovisku norem dříve platných. Nutno tedy i za platnosti zákona č. 89/20 práci kresličskou jako duševní hodnotiti a to bez rozdílu, jde-li o činnost, kde kreslič obraz tvoří, neb kde kreslí dle přílohy mu dané. Při kreslení — třeba by i kresleno bylo dle předlohy — nejde o pouhou pohotovost ruční, t. i. ovládnutí tužky či toho, čím se kreslí — nýbrž podstatou činnosti kresličské je duševní činnost, která nad onou ruční pohotovostí převládá. Pokud stížnost* vytýká, že chromolitografové nejen na kámen kreslí, nýbrž i kámen leptají a jinak upravují, kterážto činnost prý je ryze manuální, dělnická, nemohl Nejvyšší správní soud k této námitce přihlížeti, ježto o zaměstnancích, o které jde, nebylo v administrativním řízení nikdy a nikým tvrzeno, že by kromě kreslení na kámen ještě jinou činnost vyvíjeli a žalovaný úřad nerozhodoval a ovšem ani rozhodovati nemusel o otázce, v administrativním řízení na spor nevznesené, převládá-li u zaměstnanců, jichž spor se týká, tato činnost manuální, či ona činnost duševní, kresličská. Vycházejíce z těchto úvah, zamítl Nejvyšší správní soud stížnost jako bezdůvodnou.

(Nález Nejv. spr. soudu ze dne 4. pros. 1926, č. 24991/26.)

Pojistná povinnost hudebníka.

Hudebník zaměstnaný v orchestru biografu podléhá pens. pojištění. Kdežto žalovaný úřad hodnotil jeho činnost jako převážně duševní, tvrdí stížnost, že činnost ta nebyla převážně duševní, ježto byl jen podřízeným hudebníkem a hrál jen běžné kusy. Proto chybí dle názoru stížnosti činnosti jeho ony znaky, které duševní činnost charakterisují totiž: zvláštní vyšší způsobilost, duševní námaha a duševní napětí. Stížnost rozlišuje mezi hudebníky hrajícími těžší skladby vyšší ceny umělecké a hudebníky, hrajícími skladby lehkého druhu, a jen prvnější považuje za duševně činné. Nejvyšší správní soud nesdílí názor, že by takto bylo lze rozlišovati. Zákon pensijní podrobuje pensijní povinnosti zaměstnance převážně duševně činné a nečiní rozdílu mezi jednotlivými duševními činnostmi po té stránce, jsou-li namáhavější, vyžadují-li většího duševního napětí, předpokládají-li vyšší vzdělání či nikoli a vyžadují-li či nevyžadují-li zejména nějaké tvořící činnosti. Dle názoru Nejvyššího správního soudu je pak hudba v orchestru provozovaná uměním, a každý, kdo provozuje nějaké umění, je duševně činným. Je jím tedy i hudebník, který v orchestru nějakém spolupůsobí, třeba by orchestr ten hrál jen hudební kusy lehkého druhu, nevyžadující zvláštního stupně dokonalosti a zvláštního napětí mysli. Není tedy ani vytýkané neúplnosti šetření v tom, že úřad nevyšetřoval, jaké hudební kusy v době zaměstnání v orchestru stěžovatelově byly hrány, ježto okolnost ta pro posouzení zákonnosti nařikánelého rozhodnutí je bezvýznamná.

(Nález Nejv. spr. soudu ze dne 4. pros. 1926, č. 24992/26.)

Pojistná povinnost prohlížeče skla.

Prohlížeč skla, jenž ve sporné době prohlížel, třídil a počítal hotové sklo, t. j. sklo broušené, a zanášel je na běžné lístky (Laufzettel), podléhá pensijnímu pojištění, neboť činnost prohlížeče skla — zkoumání, zda vyrobené zboží je prosto vad, a třídění jeho dle toho — jest tvořením úsudků, a jest proto třeba považovati za převážně duševní. — Nálezem ze dne 5. března 1924, č. 3895, Boh. č. 3327, jehož se stížnost dovolává, zrušil Nejv. správní soud tehdy nařikánelé rozhodnutí, jež týkalo se přehlížení skla, avšak nikoli proto, že by byl shledal, že činnost ta není převážně